

Передплата

на «РУСЛАНА» календарь:

в Австрії:

на цілий рік	20 кор.
на шість років	10 кор.
на чверть року	5 кор.
на місяць	1-71 кор.

За границею:

на цілий рік	16 рублів
	або 36 франків
на шість років	8 рублів
	або 18 франків

Поодинокі зплати по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми не веш; а не возьмеш милость і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунжини). Експедиция місцевя в Агенції Соколовского в пасажі Гавсманя.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 3) с. від стрічки.

По соймі.

(X) По тритижневих нарадах відрочено сесию галицького сойму в суботу до осени. Сойм мав би знов імовірно коло 5-го вересня зібрати ся на докінчене сегорічної сесії, однак нема певности, чи дійсно буде ще осіння сесия. Головну бо роботу, якої звичайно правительство вимагає від парламентарних тіл, т. є бюджет, сойм зробив, хоч з великою поквантностю.

Склад і настрої теперішнього сойму зазначив ся рішучою і безглядною неприхильністю для руских потреб і домагань, а се найнаглядніше проявило ся в шкільній комісії над внесенем посла Барвіньського і кр. виділу о засноване рускої гімназії в Станиславові, бож се небувала річ, щоби комісія відкидала внесенє кр. виділу, як і в розправі над відмовою виплати підмоги для товариства «Просьвіта» за рік 1901. Головний провід в соймі обняли тепер в національно-політичних справах подільські дрібні шляхтичі, які все найнеприхильніше відносили ся до рускої справи, а з їх промов і в комісії і в повній палаті проявляло ся зовсім виразно, що они всякі змаганя руского народу осуджують і в усім ідуть за голосом горойжного польского дневникарства в роді Dziennik-a polsk-ogo, Gazet и Narodow-oj itp. і стоять прямо на негачийнім становищі. А позаяк extrema se tangunt, отже природними союзниками своєї протирускої політики уважають соймові негаторі Руси наших домородних яничарів, москвофілів, покликають ся в своїх промовах на їх свідочтва, позаяк і москвофіли так само, як і они, не хотять національного і культурного розвитку руского народу. А що школа є неперечно підвалиною культурного розвитку всякого народу, тим то головні напасти так соймових противників руского народу, як і наших москвофілів були звернені проти рускої школи, тимто і справа рускої гімназії викликала найбільші напасти на рускі гімназії і руску молодіж.

Горстка руских послів мала отже велими трудне становище серед такого складу і настрою пригнобляючої більшости соймової тимбільше, що правительство з свого боку зовсім не причиняло ся до усмирення сего вибуялого завзятя головно подоляків. Однак так пригнобляючо переважній більшости показали рускі послі, що могли би були спинити, а бодай дуже значно проволічи ухвалене бюджету основними промовами при важнійших бюджетових рубриках. Хоч рускі послі се лише зазначили і тим дали своє memento соймові, проявляло ся вже серед соймової більшости велике розбратоване і нетерплячка, було чутно про потребу побіч lex Urbanski ще завести якийсь Maulkorbgesetz, а польске дневникарство, яке денде такі слези проливає задля гамованя свобідного виразу своєї думки, тут задля поступованя руских послів відказувало їм культурности, а то ддятого, позаяк рускі послі своїми промовами в тритижневій сесії забрали соймові аж 10 годин дорогого часу! В тім по-

ступованю соймової більшости, як і польского дневникарства виявило ся найліпше, як би то бажало ся взагалі наложити каганець на вислів всякої думки і переконаня, що виходять з руского боку.

А вжеж промови руских послів не були зовсім говоренєм на вітер, бо все в них було чи то в політично-національних, чи в шкільних, чи економічних справах основане на певних фактах, хоч правительство звичайною метою кваліфікувало се яко загальникові закиди, не подаючи з свого боку фактичних на се доказів, але як раз лише загальникову відправу, прикрашену сарказмом. Сим разом однак правительству якось не вело ся, бо не лише з рускої сторони обзивали ся голоси рішучої критики, але можна сказати, що з цілого сойму відозвали ся важкі докори проти краєвого правительства і цілої адміністрації. Не лише людовець Стапінський завзято виступав проти краєвого правительства, не лише псеудодемократ Рувовский піддав строгій критиці цілу систему правительственну в краю, але і гр. Стадницький і ультраконсервативний краківський професор Мілевский безощадно виказував хиби краєвого правительства, а мнима оборона Козловского була лише потвердженням обжалованя тамтих бесідників. Можна отже безпересадно ствердити, що весь сойм неприхильно і недовірливо відніс ся до сучасної краєвої адміністрації.

Се може послужити доказом, що у нас в краю положене недобре, що оно вимагає рішучої направи з гори аж в долину, що жалоби руских послів тим лише потверджено і авторизовано і що они не були, як звичайно говорить ся — Pauschalbeschuldigungen, але мають своє оправдане. Рускі послі своєю тактикою спонукали відрочене закона про бюра праці, спинили внесенє закона про рентові оселі, вимогли поставленє на найблизнім засіданю справи рускої гімназії в Станиславові, але й критикою краєвого правительства осягнули певний успіх, бо й иньші сторонництва, особливо з лівіці заявили при відроченю сойму, що приступлять до тактики руских послів, наколи правительство буде маловажати потреби краю.

Краєвий Сойм.

Ранішнє засіданє в пятницю.

В дальшій розправі бюджетовій забрав голос о 2. год. попол. пос. Могильницький для продовженя своєї промови в обороні видавництва «Просьвіти» перед закидами ширени ненависти до польской народности. Бесіда, виголошена з незвичайною красноріччивостю, викликувала зі сторони публіки на галерії що хвилі гучні «брав», а польских послів так поразила, що сиділи мовчки як злочинці, прихоплені на горячій учинку. Русини не домагають ся від сойму ніякої милостині, але звороту частини того, що складає наш власний нарід. Ми шануємо за високо наше народне достоїнство, щоби жадати виплати відмовленої субвенції, але не можемо дозволити на таке поведене з нами.

Відтак промовляла ще в тій справі пп. Верещинський і Бобжинський, котрий заявив, що

хотяй Поляки робили промахи в минувшині, то однак тепер старають ся з них поправитись, почім вибрано генеральних бесідників pro і contra.

За субвенцією для «Просьвіти» промовляв пос. Гурик, відносячи величезні заслуги сего товариства около подвигненя руского народу, против ухваленя субвенції говорив пос. Целецкий. Вкінці по оживленій ще дискусії, в котрій забирала голос пп. Барвіньський і Могильницький, сойм відмовив «Просьвіті» субвенції за рік 1901, а на рік 1902 ухвалено 6.000 К до розпорядимости краєвого виділу.

Вечірнє засіданє в пятницю

отворив кр. маршалок о 8½ год. вечером. По ухвалено 16.000 К запомоги для польской школи в Бялій, забрав слово пос. Барвіньський в справі жіночої виділової школи у Львові, удержуваної Руским товариством педагогічним і домагав ся для неї права публичности та жадав, аби в будучім році кр. виділ вставив висшу квоту на удержанє сеї школи, як сего року. При голосованю прийнято внесенє комісії с. є. 6.400 К.

Дальше ухвалено після внесеня комісії 400 К запомоги для оо. Василян на видавництва релігійно-морального змісту та иньні запомоги на образованє і просьвіту. (Запомоги на рускі цілі подали ми давніше — Ред.) Дальші рубрики бюджету: удержанє історичних памятників, кватирунок жандармерії, кр. загальний шпиталь у Львові, будови водні і меліорації, видатки на цілі рільництва і гірництва ухвалено після внесеня комісії.

Перед замкненєм засіданя п. Стапінський поставив нагяче внесенє в справі конфіскації відозви до грунвальдского обходу, але наглости внесеня не ухвалено, бо не було комплету.

О 1. год. в ночи кр. маршалок замкнув засіданє і оголосив, що слідуєче відбуде ся в суботу о 12. год. в полудне, бо митрополит Шептицький уділив диспензи на засіданє від полудня.

Суботнішнє засіданє

почало ся о 1. год. пополудни.

По відчитаню інтерпеляцій і внесенє, пос. Стапінський запитує маршалка, чому в соймовій канцелярії не видавано білетів на иньшнє засіданє, а дальше жадає отвореня дискусії над своїм внесенєм в справі грунвальдского обходу. На се залвив кр. маршалок, що всі білети на галерію роздано, а що-до другого, то всі ухвали аж до провіреня некомплету були важні, отже дискусію над наглим внесенєм уважає за замкнену, і піддав під голосованє наглість внесеня. Внесенє упало, бо правіця голосувала против. Послі Русини вийшли зі салі підчас нарад над грунвальдскою справою.

З дневного порядку сойм приступив до дальшої подрібної дискусії бюджетової і прийняв після внесеня комісії видатки на піднесенє ремісництва і промислу в сумі 504.000624 К. Дальше сойм прийняв справозданє комісії в справі помочи для населеня, що потерпіло від повенній в червні с. р., і ухвалив рубрики: доходи, фонди краєвої поліції, краєвої культури, сиротнянський і иньші.

Вкінці сойм прийняв фінансовий закон в третім читаню. Ухвалені внесеня комісії бюджетової звучать:

I. На 1902. рік устанавляє ся видатки кра-

свого фонду в сумі 22,913.881 К, а доходи власні того фонду в сумі 8,852.008 К.

II. На покриття недобору краєвого фонду в 1902. р. буде ся поберати додаток до безпосередних державних податків.

III. Поручає ся краєв. віділові, аби по переведенню з правительством відповідних переговорів предложив на найближшій сесії сойму проєкт о поборі консумційних оплат від пива, який уможливив би побір тих оплат через державні органи та запевнив краєви весь дохід з сеї оплати brutto, призначуючи на кошти адміністрації і контролі найвище 5%.

По ухваленню бюджету заберали голос пп. Райский і Стапінський, критикуючи поведене правительством зглядом галицького сойму. Вкінці по довшій дискусії ухвалено, що край причиняє ся квотою 1 1/2 міль. корон до будови залізниць Львів-Підгайці та візавати правительством, аби розширило будинки львівської політехніки.

Відрочене сойму.

О 7 1/2 год. вечером забрав голос намісник і заявив, що з найвишого поручення відрочує соймову сесію, а по ній промовив краєвий маршалок.

В своїй промові маршалок згадав, що мимо короткого треваня сесії праця в соймі була інтензивна і видатна. Народи вели ся спокійно, хотів соймова сесія відбувала ся в горячковім часі. Далше маршалок зазначив, що в бюджеті полагоджено дуже важну справу, іменно піднесенє платні народним учителям і говорив далше отсими словами: «Богато справ приготовано вже в комісіях і жде лише на дискусію в палаті. Тішу ся, що через відрочене а не замкненє сойму, о що я також дуже старав ся, сї справи не зійдуть з дневного порядку, але будуть могли вийти під наради, як лише знова вийдемо ся. Не згадую про инші пильні справи, хоч може менше важні, але не могу промовчати двох, а іменно про бюра посередництва праці і справу заснованя гімназій в Станиславові. Ся послідня справа, яка в високій степені обходиться руску народність, відде також на дневний порядок вже найближшого засіданя. Тоді безперечно розвине ся основна дискусія, а маю надію, що она причинить ся і доведе до сего, аби обі народности більше зблизити, а не віддалити від себе.

(По руски). «Певне число справ полагодив В. Сойм, висилаючи їх до краєвого віділу. Могу запевнити В. Палату, що кр. виділ кожду таку

справу провірить з всею точністю і совісностю, але думаю, що при подібнім полагоджуванню не все сойм бажав показати через відосланє, що дотичну справу має ся полагодити прихильно, отже коли би кр. виділ по провіренню прийшов до відмінного осуду, не буде отягати ся представити справоздає і поставити внесене, хотів би неприхильне». Далше промовляв по польски, згадуючи про рентові оселі і передачу монархови Вавельского замку і закінчив свою промову окликом: Франц Йосиф I найжис, який посла з одушевленем повторили трикратно.

Засіданє покінчило ся о 8. год. вечером.

Н О В И Н К И.

— Календар. Ві вторник: гр.-кат. Полож. ризи П. Б.; рим.-кат. Розісл. апоет. — В середу: гр.-кат. Мокія, Анатолия; рим.-кат. Фавста.

— Про посвяченє церкви в Славску пишуть нам: В четвер 10. с. м. посвятити ВПреоєв. митрополит великолітну, після плянів п. Нагірного, муровану церкву в Славску. Торжество відбуло ся при великому дивізї верховинців, стройно і величаво. Неутимма вчлivity і праця Кир Андрея вднала єму глибоке поважанє від всіх, а блеск єго богослуженя, щирости молитв єго і апостольскї проповіді, премо гіпнотизували вірних. Велика то і розумна сила, сила сьвідомости своєго і своїх цілей. Она укріпила і озарила тяжку працю місії, уморальненя підупавшого народонаселеня тих сторін. В місії тій брали участь і Преп. отці чина св. Василя Великого і вивязали ся з своєї задачі — як звичайно — так гарно, що їм і належить ся як найсердечейша за те подяка. Панотця Остапа Качмарского, пароха села Славска, іменував Високопреосвященний, за єго довголітні невсипущї заходи і працю около подвигненя з материяльного і морального упадку своїх прихожан — на місци совітником Св. Митрополитчої Консистої і відїхав вечірним поїздом до Львова. В торжестві брали участь майже всі духовники деканата скільського, а з сьвітської інтелігенції архітект Василь Нагірний зі Львова, начальник суду в Сколім Левицький, начальник залізничної стації Іван Дудрик та инші. Верховинці провели архіпастиря на дворець і довго дивили ся за відїжджаючим, знать, що жаль їм було розстатись з тим сьвітлом, що наче метеор коротенько заясніло між ними.

В Тухли колонія вакаційна привитала Митрополита сердечним многолітствєм.

Корн. Уст.

— Систематичні вправи гімнастичні в рускім «Соколі» кінчать ся ві вторник дня 15. с. м. Для довільних вправ членів буде сая отворена

щоденно — з виїмком неділь і сьвят — від години 6—8 1/2 вечер. Боїще гімнастичне служити буде до диспозиції членів кождого дня, не включаючи неділь і сьвят, через цілий день. — Старшина.

— Пос. Барвіньский і тов. поставили до віділу краєвого в справі накинєня окружного писаря громадам Попівці, Дудин, Іспас, Кутище, Ясенище, Паликрови і Паньківці віділом повітовим в Бродях таку інтерпеляцію: Дня 19. марта с. р. наведені громади вибрали собі писарем Павла Концевича, емерит. ц. к. надстражника скарбового в Підкамені і просили віділ пов. в Бродях о затверденє тогож. Но віділ повітовий в Бродях не зважаючи на те, зіслав до Підкаменя 20. мая с. р. люстратора Добруцького і жадав, щоби всі ті громади прийняли яко писаря якогось жиди Фінкля, котрого він таки привіз зі собою. Колиж ті громади на се не пристали, але затверденя п. Павла Концевича яко писаря домагали ся, люстратор на се не згодив ся, але накинєв всім громадам яко писаря другого жиди Раїхля. — Тому то підписані запитують: Як зможе віділ краєвий таке поступованє підчиненого віділу повітового в Бродях оправдати і чи готов він волю і ухвалу више поданих громад узгляднити і вибраного писарем Павла Концевича затвердити?

— Підла ся птиця, що своє гніздо каляє. «Діло» доносить: Кождому уцтвому чоловікови, хочби і Полякови, мусіла прийти на гадку ся народна пословиця, коли довідав ся з нарад шкільної комісії, що двох руских сьвященників просило пос. Райского, щоби, борони Боже, не ухвалено нової рускої гімназії. Пос. Райский не назвав по імені тих підлих людей, але ми можемо з инших фактів виконлюдувати, хто би то міг бути. Пос. Райский є маршалком повітовим і делегатом ради повіт. до ради шкільної окружної в Рудках. В тій радї шкільній засідають з ним о. дек. Мих. Матковский, також делегат ради повітової і о. дек. Каламунецкий, ординариятский шкільний комісар. А що ті отці духовні виголошують на кождім кроці свої анти-рускі погляди, особливо на пунктї руских гімназій, (о. дек. Каламунецкий взагалі є ворогом школи і казав, що скорше на єго долони волосє виросте, чим у него буде школа), то можемо а всякою правдоподібністю на них вказати, яко польско-паньских підлизників, що то они недавно на засіданю ради шк. окр. петиціонували у посла Райского (знаюго Русинюда) против рускої гімназії.

— Станиславівский єпископский ординарият оголосив в справі богословів-сецесіоністів розпорядженє таке саме як львівский митрополитчий ординарият. Іменно всі богослови, що покінчили 4. рік студій, мають в вересні старати ся оприятє їх до духовної семинарії, де будуть складати іспит зі всіх богословских предметів, з церковно-славянського язика, церковних обрядів і сьбіву. Студенти богословія I, II і III року, що перебували поза дух. семинаром, мають внести

1) На Тарасовій могилі.

Під тим заголовком видано в Тернополі, в друкарні Л. Вербицького, річ сценічну, яку відіграно в Бережанах дня 2. червня 1902. р. перед вечерницями в пам'ять незабутного Генія України, Тараса Шевченка. Автором єї є один з визначнійших наших письменників п. Богдан Ленкий, що підписав ся на брошурі псевдонімом: Ярослав Марченко. Задля незвичайности єї з огляду на гадку, поетичний талан та й час, який переживав або переживає наш народний табор, позволимо собі за дозволом автора перепечатати цілу річ сценічну у повному змісті.

Український степ, покритий вечірним легким фіолетом. Далеко за Дніпром жовта сонїшна смуга.

На право Тарасова могила, до неї веде стежка від лівої куліси. Коротка павза. — Потім звільна висуває ся двоє людей. Мушина в одягу пересечного інтелігента в віці до 30 літ і мужицький хлопець більш як десятилітній. Ступають ледви помітно і стають кілька кроків перед могилою.

Хлопець.

Ось вам, пане, Тарасова могила!

Подорожний (відкриває голову).

Честь і слава во віки і віки!

(по хвили до хлопця).

А чи знаєш дитинько мила,
Хто то був той Тарас боговитий?...
Чи лицар то був слави неситий,
Що мечами гонив душі з тіла,
Аж кервою багрили ся ріки,
Аж земля стогнала і тремтіла?...
Чи оден то з сьвятих оборонців,

Що до неба долонї здіймали
І як птахи зривались до сонця
А на крові в могилу лягали?...
Чи богам був чи нам грішним ровесник
Той великий покійник?

Хлопець.

був местник,

Характерник і чудесник...
Так вїйстарші повідають
В селі люди, а вони богато знають,
Що було і що знов буде.
То він, кажуть, мав способи
Від всілякої хвороби
І таке знав, кажуть, слово,
Що вмерлих будив на ново
До житя — а хлопські болі
Відчував так, якби свої.
Тож говорять, йшло до нього
З всіх усюдів людей много,
А він кождому дав раду,
Як не поміч, то розраду,
Як не силу, то надію,
Наче дощик в суховію,
Наче зорю в нічку темну
Поміч їм давав даремну.
А жив в хаті, не в палаті,
І убогі, небогаті
Були йому рідні братя...
Раз, говорять, аж до трону
Він дібрав ся покрийому
І промовив там так сьміло,
Що аж мури затремтіли,
А найвищі генерали,
Що від золота сияли,
Як небішки збіліли...
І за те ворожі сили
Зрадою його убили,

На могилі поховали,
Хрест залізний положили
І решіткою скували.
Але — скажу вам до уха,
Що то все марна робота,
Бо він там лежить і слуха
В ночі тихі, в ранки ясні,
Як ми терпимо нещасні
І які нам кривди творять,
І як ми мремь від горя.
Аж колись прийде година,
Що здійме ся домовина,
Що розкриве ся могила,
А з могили встане сила,
А та сила збудить волю,
Що дримає в частім полі.
І тоді Дніпром у море
Понесе ся наше горе. —
Люди так старі говорять.

Подорожний.

І ти вірш?

Хлопець

Вірю пане.

А як ви не ймете віри,
То заждіть, аж північ стане,
Аж здрігне ся степ розлогий,
Аж заграють звуком ліри
Всі шляхи і всі дороги,
Всі хрести і всі могили,
Всьо тото, що пережили!
Тільки бережіть ся, пане,
Бо вам волос дубом стане,
Бо вам серце спопеліє
Бо вам сьвіт цілий змаріє
То така велика пісня!
Процавайте!

до еписк. ординарjату в Станиславіві подана о прийнятjє їх до духовної семінарії і явити ся назначеним часі в Станиславіві для елекції і зложити іспит з наук з послїдного року.

— Нову церков будують в Губичах коло Дрогобича.

— Грунвальдський обхід у Львові почав ся в суботу вечером паперовою ілюмінацією, бо комітет ухвалив, аби — замість палити у вікнах свѣчки з німецьких фабрик — наліплювано картки по 10 сот., а дохід з карток призначено на польські школи. В неділю о 5½ год. рано пробудили мешканців міста вистрїли з мовдзїв на Стрільниці і оркестри виграваючі улицями міста патріотичні пісні. О 10. год. відбули ся богослуженя в латинській і вірменській катедрі і в синагозі. По богослуженю в катедрях стаяли тисячі народу до походу, який вирушив пл. Марійською і ул. Кароля Людвика до міського театру, де виголошено промову а балькона. По відсвѣчаню «Ще Польска не згїнела» і «Гди наруд до бою», всі зібрані розійшли ся. Пополудни відбували ся відчити по читальнях на перемдїстях, а вечером представлене в театрі.

Хотяй обхід грунвальдської річниці був чисто польською манїфестацією і з політичними почуванями Русинів не мав рішучо нічого спільного, мимо то подекуди були слїдні намаганя надати тій демонстрації характеру «rod jednym dachem». Проти переконаня руского загалу позволили собі деякі вшехпольські геґемони надужити нашого народного гимну, звелївши «народовий» оркестрї вигравати по місті між иньшим «Ще не вмерла Україна», а понадто вивішено на банку гіпотечним, міским касині, центральной стації електричного трамваю та на многих приватних домах синьо-жовті хоругви.

Вправді орган ренеґатів «Галїчанїн» в своїм залїчаню до Поляків заявив оноді що «грунвальдській манїфестації не принесла би ганьби також і руска декорация», а стараючись дістати ся як найскорше під горячо бажаний «jeden dach», посвѣтив битві під Грунвальдом аж три фейлетони, то все те було лише рім desiderium ренеґатів, а ніяк руского загалу. Те, що деякі львівські каменичники-кацапи позалїплювали собі по приміру Поляків всі шибї у вікнах картками, з яких дохід піде на польські школи і читальні між руским народом, свідчить лише о їх низькій моральной вартости.

— Вінчаня. Дня 22. с. м. відбуде ся в Ветліній (почта і зел. стац.: Сурахів) вінчанє п. Івана Худика, укінченого богослова, з п-ною Теодозією Набаківною. — Вінчанє укінченого богослова п. Михайла Дацька з п-ною Наталїєю Менціньською відбуде ся дня 15. с. м. в Хідновичах (почт. Гусаїв, тел. ст. Мижинець, зел. ст. Перемишль). — Вінчанє п. Віктора Кончила, укінч. богослова, з п-ною Софією Чайковскою, відбуде ся дня 22. с. м. в Грозьовій (почт. Войткова, ст. зел. і тел. Коростенко).

— Дефравдація на львівській почті. В пятницю

зголосив ся в головній почті у Львові п. Генрих Бауер, властитель контори, з жалобою, що доси не одержав грошевого листу з 2.700 К., висланого йому дня 1. с. м. Почта зарядила сейчас дождженє і викрила дефравдацію, якої допустив ся листонос Іван Котлярчук. Показало ся що грошевий лист дійшов до Львова, але Котлярчук сам підписав посвїдку (рецепіє) і забрав гроші. Притиснений до муру признав ся до крадежи, бо — як казав — мусїв покрити спроневерені давнїше 600 К. Котлярчука переслухала також поліція, де він заявив, що решту грошей сховав в мурі будуючого ся промислового музею. На вказанім ним місці грошей не було, а всі обставини промовляють за тим, що Котлярчук не міг там сховати гроші. Котлярчука увязнено. Він є від 2 літ листоносом, по вслужено 12-літній служби при кінноті; оженив ся з Чешкою і має двоє дітей.

— Іспит зрілости в гімназії в Станиславіві відбув ся в днях від 3. до 9. с. м. під проводом кр. інспектора п. Ів. Левичкоґа. Іспит здали: Ашкезай Генрих (з відзн.), Булка Омелян, Дріммер Мордхе, Гольденберг Олександр, Галїбей Стефан (з відзн.), Галух Іван, Дєїнський Іван, Кобезицкий Людвик, Колянковський Людвик (з відзн.), Костецкий Зенов, Котрба Йосиф, Маґнет Авраам, Носельський Жигмонт, Пачовський Ярослав, Райнгольд Йосиф (з відзн.), Рольський Йосиф, Шушкевич Кароль (з відзн.), Снігурович Михайло, Вайнгартен Хаїм, Вяницький Казимір, Витвицкий Стефан, Висоцкий Виктор, Забавский Володислав, Заверуха Іван. Один ученик репробований на рік, а трех одержало поправку.

— Нове добродїйствє. Постерункам жандармерї роздано по однім примірнику кайданів на руки, нової конструкції, для випробованя їх вартости. Уживані доси ланцужки були того рода, що нераз ранили руки аж до крови. Нові кайданки складають ся з двох вигнених дровтїв на подобу двох закаблуків і замикають ся автоматично, а до отвореня їх потреба ключа.

— Подяка. Преосвѣщенный Владика перемиський кир Константин, зволив в часі посїпченя бурси ім. св. Володимира В. в Самборі — жертвувати ласкаво на сю бурсу 100 К. — Завдяки попередньому щедрому дару Іх Преосвѣщенства — (в материялі будівлянїм) було тов-о в спромозі вибудувати в сім році новий дїм для бурси, так, що з новим шкільним роком найде 50 учеників приміщенє в двох домах бурси. Видїл тов-а складає отсим щиросердечну подяку свому щедрому Добродїєви.

Від Видїлу Тов-а «Шкільна Поміч» в Самборі: о. М. Ортинський, предсїдатель. Т. Біленький, скарбник.

— Телеграф без дроту вже в Франції найшов приміненє в підводних суднах. Іменно поручник Тадїє винайшов арилад, при якого помочи можна з торпедовця, плаваючого 15 метрів під водою, висилати телеграми до прибережних стацій. Перші проби були зовсім вдоволяючі.

— Рільнича і промислова вистава в Харкові. В днях від 3. до 18. н. ст. жовтня с. р. буде в Харкові рільничо-промислова вистава, обмежуюча ся лише на харківській уїзд. Вистава буде подїлена на отсі відділи: 1) управа рілі і лугів; 2) огородництво, садівництво, лісеництво і плеканє цвѣтів; 3) знаряди і машини, уживані в сільскім господарстві; 4) сільска годівця худоби; 5) ремісничий промисл; 6) селянсько господарский промисл; 7) земский, педагогичний і научний.

— Божевільний емерит. Недавно внесено до пенсійного бюра в Вешинґтоні замітну просьбу. Якийсь емерит, що побирав 30 доларів місячно, просив о зменшенє ему платні, бо она видає ся ему за висока. Директор бюра здивований незвичайною просьбою вислав одного з урядників, аби він провїрив справу. Показало ся, що дотийчний емерит був несповна розуму і перебував передше в заведеню для божевільних.

— Вторник в житю Едварда VII є днем феноменальним. Кароль Едвард VII — як доносить Journal de Reynolds — родив ся вї вторник дня 9. падолиста 1841, хрестив ся у вторник, оженив ся у вторник дня 10. марта 1863, занедужав на тифоїдальну пропасницю у вторник (1871), вступив на престол у вторник 29. січня с. р. і вї вторник 24. червня с. р. перебув тяжку операцію.

— Дрібні вїсти. Намісник гр. Пінїньский вїїхав до Відня, звідки поїде до морских купелїв. — Віцепрезидент кр. шк. ради др. Плажек вїїхав до Відня і поверне до Львова в четвер. — Цїсар затвердив вибір кс. Мих. Сервацкоґа, рим. кат. пароха в Дрогобичи, на заступника повіт. маршала в Дрогобичи. — Дня 16. с. м. отворят новий почтовий уряд зі звичайним кругом діланя в Торговиці пільній, до якого будуть належати двірскі обшари і громади; Торговиця пільна і Топорівці.

Телеграми.

Лондон, 12. липня. Бюро Райтера доносить, що не будуть вже висилати до пануючих урядових запросин на коронацію англїйского короля Едварда VII.

Париж, 12. липня. Президент Любє підписав вчєра бруксельську конвенцію в цукровій справі.

Будапешт, 12. липня. З богато місцевостей на Угорщині доносять про бурі і повени.

Цетинїя, 12. липня. Нинї відбуло ся вінчанє кв. Мірки Черногорского з Константиновичівною.

Станиславів, 14. липня. Роїзд ч. 1315 вискочив в Ходорові зі шин. Один кондуктор тяжко ранений.

Лондон, 14. липня. Президент кабінету Сельсбері уступив зі своєї гідности, а его місце заняв Артур Бальфур, дотеперїшний перший лорд скарбу.

Подорожний. Йди здоровий!
(До себе) І рости в своїй великій вірі,
Поки хвиля не прийде обнови,
Пок жита не покладаєш в офірі!

(задумуєсь... по хвили)
О! якийже, хлопче, я нужденний
І який малий супротив тебе,
По землі тиняв ся і по небі
І зійшов усі гадок дороги
І стаю ту нинї так убогий,
Як слїпець, що ходить по пустині
І в каміня просить милостині.
Мисли мої у важкій мандрівці
Крізь народне терне і болото
Утомилась як бездомні вівці
І безрадні стали і трівожні
І відпала їх давна охота
На шляхи пускатись бездорожні
Й небезпечні.

А тимчасом тихо
До душі скрадаєсь отупіне
І зацїткує, вговорює сумліне,
Що зносити лихо і варварство,
Що корятись перед правом бука
То не сором єсть — лишень лицарство,
Не пониженє, лиш найвисша наука.
Бо лиш праця — каже — безумтна
Хоть в недоброго, чужого пана
Дасть нам хлїба і теплої страви,
А борба — то штука карколомна,
А свобода — опириця пяна,
Що провадить нас крізь смерть до слави!..
... І чи справді? Чи справді?? — питаю
В тебе віщий, безсмертний пророче,
Осіни мої незрячі очи,
Най в темряві довше не блукаю,
Най безпечно і певно і смїло
Йду з народом до спільної цілі,

Щоб колись, як прийде хвиля суду,
На грїб мій не кинули болотом,
Щоб я був не фарисеем люду
Лиш його правдивим патриотом!..

Сонїшна смуга меркне, робить ся темно. Від Дніпра зриває ся вітер, дерева біля Тарасової могили починають грізно шуміти. На могилі з'являє ся сіра постать старезного козака-бандуриста. Хвилю дивить ся на прохожого, киває в жалем головою і починає говорити голосом грїмким і певним:

Українським патриотом бути
То — недосить на порозї хати,
Як ніхто не буде того чути,
Українську пісеньку співати!
То — не досить мати в своїм роді
Сагайдачних, або Дорошенків,
А синів плекати на Шельменків,
На хабуз в народнім огороді,
На відступників, на зрадників, на Юдїв,
На гидких в ордерах страхопудїв!
Сором, сором, безпримірний сором
Перед свїтом, перед власним людом,
Що зберігсь якимсь предивним чудом
Не зіпсутим, божим первотвором!..
Чи на тов прадїди козацькі
Крєв свою так щедро проливали?
Чи на тов предки гайдамацькі
На палях посеред мук конали?
Чи на тов ті степи безмежні,
Як поля невольні, безбережні
Перейшли такі надлюцкі болі,
Щоб Москві вродити бараболі
І бурак, добірний корм для скотів
І таких нужденних патриотів
На хосен і втіху для Москви
Як ви??!!

Таж дивїть, дивїть ся, овде діти
Не хотїти мовою чужою
Отченаш до Бога жибовїти,
Хоть їх били й страшили тюрмою!
А ви-ж прецїнь люди, а не діти,
А в вас прецїнь кулаки і плечі
Здоровенні, дужі, молодечі,
Тільки серця треба розігрїти,
Тільки душі треба розпалити,
Щоб почали жити і любити,
Не дрїмати, не спати, не гнити!
Схаменїть ся!!

Трийцять мільонів,
А нічо не видно крім проклонїв,
Крім нарікань і плачїв на долю
На біду, безвихідну, неволю!
Киньте слїози а берїть ся діла,
Бо година надходить рішуча.
Чорна хмара над землею сіла,
Наступає небувала туча,
Бдискавки палають, грїм грюхоче,
Стугонять проклонами могили,
Протирай чимскорше сонні очи.
Ту не слїз потреба, тільки сили,
Ту тра віри в себе а не в чуда!
Перше чудо — серце в груди,
Друге чудо — будьте люди,
Третє чудо — най люд буде
Разом з вами — а ви з людом!
Не на слові — а на ділі.
Не в книжках і не в газетках,
Не при чарці, на весїллі
Лиш в тюрмі і на багнетах —
Серце з серцем, груди при груди
Все і всюди, а Русь буде!

Петергоф, 14. липня. Італійський король прибув ту вчора о 4½ год. пополудни. На дворці зібрали ся всі міністри з гр. Лямбсдорфом на чолі та інші державні і війскові достойники. Перед 4½ год. прибув на дворець сам цар, наслідник престоло і великі князі. Цар привітав короля дуже щиро, почім король перейшов перед почетною компанією. Опісля король поїхав до парскої палати, де повитала его царева Александра, царева-мати і великі княжні. Вечером о 7½ год. відбув ся величавий бенкет.

Вісти господарські, промислові і торговельні.

В Товаристві взаїмних обезпечень «Дністер» прибуло в місяці червни с. р. 8549 важних поліс на суму 8,628.359 кор. обезпеченої вартости з премією 81.841 кор. 30 сот.

Разом від початку року до кінця червня видано 46.988 важних поліс на суму 50,001.447 кор. з премією 449.043 кор. 45 сот.; попереднього року в тім самім часі було 41.094 важ-

них поліс на суму 44,455.261 кор. з премією 392.590 кор. 02 сот., т. є сего року було о 5.844 поліс і 66.453 кор. 43 сот. премії більше.

Шкід в червни було 107 случайв; разом від 1. січня до кінця червня було 417 шкід, з котрих 38 вже виплачено, 2 шкоди находять ся в ліквідації, а виплату 17 відшкодовань (в сумі 9.243 кор.) на разі з причин правних здержано.

Сума всіх 417 шкід разом з коштами ліквідації виносить brutto 239.871 кор., з чого по потрученю части реасекурованої лишає ся на власний рахунок 110.259 кор. Попереднього року за той сам час було 378 шкід на суму 202.579 кор. (на власний рахунок 99.518 кор.).

При відновленю поліс по конець червня с. р. зараховано членам титулом 8% звороту квоту 30.432 кор. 82 сот.

Фонд резервовий з днем 30. червня с. р. виносить 426.961 кор. 84 сот. Львів, дня 10. червня 1902.

Надіслане.

Галицка Каса Ощадности у Львові.

Стан вкладок з 1. січня 1902 на 81.755 книжочках 63,932.488 К 41 сот.
В протягу I. півроку 1902
ложено 44.029 сторо
нами 15,687.843 К 29 сот.
Відібрало 53.378 сторін 16,288.321 К 09 сот.
Стан вкладок з дописаними відсотками з кінцем червня 1902 на 87.744 книжочках 69,618.178 К 62 сот!
У Львові, дня 7. липня 1902.

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Снішна
Найславніша програма!
від 1. до 16. липня 1902.

При співучасті військової музики 80. п. п.

- 1) Марш.
- 2) Увертура.
- 3) Les 4 Colbergs, молоденські артисти.
- 4) The Romeo, японський акт фантастичний з групою какаду.
- 5) Сестри Marigold, англійські співачки і тансерки.
- 6) Albino & Lydia, гімнастика на електричній лірі.
- 7) Орхестра. Реклямограф.
- 8) Mira-Mare-Fontaine-Feerie, серпентинний танець серед моря водограїв.
- 9) Музика
- 10) Nadrage, комічний червообесідник.
- 11) Братя Zegaty, сальонові акробати.
- 12) Американський біоскоп.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєне. В неділю і сьвята два представлєня. Що п'ятниці High-Life представлєне. Білєти вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Студент Філософії математик

прійме на час ферій лекцію на село. Злогошєня на адресу:
Іван Боднар в Вовкові, п. Перемишляни.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
Львів, ринок ч 10. (дім «Просьвіти».)
є одним руским Товариством асекураційним.
Фонди «Дністра» з днем 31. грудня 1901.

Фонд резервовий	386 402 кор. 83 сот.	разом 645.388 кор. 59 сот.
Резерва премії	205 227 " "	
Резерва спеціальна	6 000 " "	
Фонд емеритальний	47 753 " 76 "	

«Дністер» обезпечєє будинки як також збіжє і пашу против шкід огневих. Веї три ВП. Ординарияти припоручили «Дністер» Веч. Духовєньству і всім вірним.
Оплата премії в «Дністрі» є уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє «Дністер» межє своїх членів яко звороті. В р. 1900. і 1901. виносить зворот 8%. Шкоди виплачує «Дністер» дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з делегат-ми і з членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив «Дністер» 5,075 відшкодовань в сумі 2,656,787 кор.
Члєни «Дністра» можуть без перешкоди зятягати позички в Банку кравєвїм і касєх ощадности, бо каси ті приймають поліси «Дністра» при позичках гіпотєчних.
На житє можна обезпечити через «Дністер» — каптали на дожитє, посмертні каптали, пенсії, ренті і т. д. — кравєвським Товаристві, а з провізії від тих обезпечєнь відступєє «Дністер» частє на рускі добродійні цілі.
Агенції передає «Дністер» радо селянам, господарям, особливо де нема «Дністра». Агєнти заробили 349,486 кор. провізії.

Селяне! убігєйте ся тільки о агєнції «Дністра».

Від огню обезпечєніє ся тільки в «Дністрі».

На житє обезпечєніє ся тільки через «Дністер».

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Прїїзд і відїїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд посп. особ. приходить о годині	до Львова	Поїзд посп. особ. відходить о годині	зі Львова
6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	6:25	до Сучави, Жидачева, Кересмєзе, Потутор
6:20	з Чернівців (Іцкан, Галац), Чорткова	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
6:50	з Брухович, шод. від 15. мая до 14. вер. вк.	6:43	дв. Підзамче
7:45	з Янова	6:55	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича
7:49	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче	8:40	до Кракова (Відня, Праги), Берліна
8:00	на дв. головний	9:00	до Лавочного, Хирова, Калуша
8:10	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	9:15	до Янова
8:15	з Сокала, Раїв рускої	9:50	до Бєлєця, Сокала, Любачова
8:50	з Кракова, Відня, Праги, Берліна	10:30	до Чернівців, Потутор
10:25	з Раїнова, Любачова	10:40	до Тернополя, Потутор, дв. Підз.
11:55	з Станиславова (Кересмєзе, Потутор)	10:57	дв. гол.
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	1:25	до Янова від 1. мая до 15. верєсєня в неділю і сьвята
1:23	з Янова	2:15	до Брухович від 15. мая до 14. верєсєня в неділю і сьвята
2:20	з Підволочиск, Копичинців на дв. Пдз.	3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
2:33	на дв. голов.	3:15	до Янова шодєнно від 1. мая до 30. вер.
3:14	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 15. вер.
4:40	з Самбора, Стрия, Сколього (15-30.9)	3:30	до Рєшева, Хирова, Любачова
5:11	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		
5:33	на дв. голов.		
1:45	5:49 з Чернівців, Іцкан		
	5:50 з Кракова		
		Ніч	
		12:45	6:10 до Станиславова, Жидачева
			6:20 до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
			6:30 до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дни
			а від 16. вер. до 30. пєвіт. 1902. шодєнно
			6:35 до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
			7:10 до Сокала і Раїв рускої
			8:16 до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)
			8:25 до Перемишля
			9:00 до Підволочиск, Бродів гол. дворець
			9:20 " дв. Підзамче
			10:05 до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.
			10:30 до Іцкан, Чорткова
			11:00 до Кракова, Відня, Варшави, Праги
			11:10 до Підволочиск, Бродів дв. головний
			11:32 " дв. Підзамче
			4:15 до Кракова, Відня, Праги, Самбора
			5:50 до Брухович від 15. мая до 14. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пєра нічна числїть ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рїзнїть ся від часу львівского о 86 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) уділяє полєсєнь в справах залізничних, продає білєти всєкого рода і розкладї їїзд.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
Банку
Гіпотєчного
2 купує і продає
вєякі
папєри цінні
і **МОНЕТИ**
по найдешєвшїм курсї денним не числячи ніякої провізії.